

Bidden met Nehemia

EXTRA

Biddend bouwen

Vertelling over Nehemia

Het is midden in de nacht. Daar komt een man naar buiten. Hij pakt zijn ezel en gaat door de poort de stad uit. Niemand is er bij hem, niemand ziet hem. Dat is precies zijn bedoeling. Stilletjes maakt de man op zijn ezel een tocht langs de muur van de stad. Maar kijk eens goed... Zie je dat? De muur is helemaal kapot. En de poorten zijn er helemaal niet meer. En verderop kan de man niet eens op zijn ezel blijven zitten, zo'n puinhoop is het. Deze muur biedt de stad helemaal geen bescherming. Het lijkt meer op een ruïne...

Wie is deze man en wat doet hij hier midden in de nacht? Het is Nehemia die met deze tocht de muur van Jeruzalem inspecteert. Nehemia is helemaal vanuit de burcht Susan in het land Perzië gekomen. Hij werkte daar als schenker voor de koning. Maar toen kreeg hij zijn broer op bezoek. Zijn broer Hanani vertelde hem dat het zo slecht ging in Jeruzalem. De Joden waren vanuit de ballingschap weer teruggekeerd naar Jeruzalem. Ze waren vrij en mochten weer gaan wonen in hun eigen land. Maar dat viel nog niet mee... Er waren vijanden en het volk had het zo druk met overleven dat ze aan het opbouwen van Jeruzalem helemaal niet toekwamen. En nu vertelde Hanani dat Jeruzalem één puinhoop is. Het lijkt wel een ruïne... Alsof er niks veranderd is.

Daar was Nehemia erg van geschrokken. Het was zo bijzonder dat het volk weer naar het eigen land mocht terugkeren. Ze hadden er God voor gedankt. Ze mochten weer in vrijheid wonen. Ze konden nu ook in vrijheid de Heere weer dienen in Jeruzalem, de plaats van de tempel. Vol goede moed waren de mensen vertrokken. Vol goede moed waren ze begonnen om de tempel te herbouwen. Maar nu lag al het werk stil. En nog steeds was de muur verwoest.

Toen Nehemia dat hoorde, ging hij bidden. Hij smeekte de Heere om genade en ontferming. Hij vroeg of de Heere God om wil zien naar Zijn volk. En de Heere heeft zijn gebed verhoord. Nehemia kreeg toestemming van de koning om naar Jeruzalem te gaan. Hij mocht het volk gaan leiden en helpen bij de herbouw van Jeruzalem. En zo is Nehemia nu in Jeruzalem gekomen. Als eerste bekijkt hij zelf hoe de situatie er voor staat. Daarvoor maakt hij die tocht langs de muur.

Snel daarna gaat Nehemia aan het werk. Hij weet nu precies wat er gedaan moet worden. Hij roept iedereen op om naar Jeruzalem te komen en mee te bouwen. Nehemia is een goede leider. Hij geeft iedereen zijn eigen taak, iedereen werkt aan een eigen stuk van de muur. Schouder aan schouder wordt er gewerkt. Dat maakt blij, samen zorgen ze ervoor dat Jeruzalem weer bewoonbaar wordt!

Maar niet iedereen is daar blij mee. Daar zijn Sanballat en Tobia. Ze wonen ook in het land, maar ze zijn vijanden van het volk. Ze willen niet dat de muur herbouwd wordt en Jeruzalem weer een goed beschermde stad wordt. Ze beginnen ermee de bouwers te bespotten. 'Wat denken jullie wel, zo'n klus krijgen jullie toch nooit gedaan! Het is onbegonnen werk, stop er toch mee!' Maar dat doet het volk natuurlijk niet. Nehemia spoort hen aan om door te gaan met werken en zich niks van het gespot aan te trekken.

Sanballat en Tobia bedenken nieuwe plannen. Zouden ze het volk aan kunnen vallen? Zouden ze de muur opnieuw kunnen verwoesten? Nehemia hoort ervan en hij neemt zijn maatregelen. Elke bouwer aan de muur wordt nu ook soldaat. Iedereen moet zorgen

dat hij een wapen bij zich heeft zodat hij kan vechten als het nodig is. Er komen wachtposten die goed opletten of de vijand niet komt. Zo gaat het werk aan de muur door en is het volk veilig. En weet je wat Nehemia nog meer doet? Hij bidt steeds tot de Heere. Want alleen de Heere God kan hem en het volk echt beschermen!

Het werkt! De vijanden durven niet aan te vallen en de muur wordt steeds verder opgebouwd. Ook de poorten worden gerepareerd. Zo kunnen deze grote deuren 's avonds dicht en is iedereen veilig in de stad. Zo moet het zijn, zo wordt Jeruzalem weer een plek waar de mensen veilig kunnen wonen.

Op een dag is het laatste stukje van de muur gebouwd. Wat een feest! Heel het volk komt samen om daarvoor God te danken. Er gebeurt ook nog iets anders. Ezra de priester leest voor uit de wet van God. Een hele dag lang luisteren de mensen naar alles wat de Heere zegt. De priesters en Levieten leggen uit wat het allemaal betekent. Iedereen is die dag bezig met het dienen van de Heere. En het gaat nog langer door. Met elkaar vieren de mensen het Loofhuttenfeest. Ze maken hutten van takken en wonen daar een week lang in. Zo denken ze eraan dat de Heere God hen heeft bevrijd: eerst uit Egypte, maar later ook uit de ballingschap. Ze loven en prijzen de Heere, ze danken Hem dat Hij zo goed voor hen is.

Dat danken doen ze ook nog op een andere manier. Nehemia verdeelt het volk in twee groepen. Allebei die groepen klimmen bij de muur naar boven en staan bovenop de muur. De ene groep gaat linksaf, de andere groep rechtsaf. Elke groep zingt en looft God, ze danken de Heere voor het werk dat gedaan is. Samen lopen ze over de muur totdat de twee groepen elkaar weer tegenkomen. Dan zijn ze precies bij de tempel: het huis van God. Daar wordt de Heere God gediend. Daar worden de offers gebracht. Daar komen de mensen om de Heere te danken.

Zo mocht onder leiding van Nehemia de muur van Jeruzalem worden herbouwd. Steeds weer lees je dat Nehemia in gebed ging. Nehemia wist dat hij dit grote werk niet alleen kon doen. Hij had de hulp van de Heere nodig. Maar Nehemia mocht ook merken dat de Heere geholpen heeft. Zo wil de Heere ook vandaag ons bidden horen en hulp geven op het gebed.